

LESBRIEF

**BIJ IK ZIE JE TUSSEN DE WOLKEN
VAN MAREN STOFFELS**

Jonge Jury 2025

LEESFRAGMENT

Ik zie je tussen de wolken van Maren Stoffels

'Dit moet stoppen, Lauren.'

Het doosje met tissues dat tussen Loes en mij in stond, irriteerde me. Alsof ik hier ooit zou huilen. 'De leraren hebben allemaal aangegeven dat je niet goed meedoet in de lessen.'

Allemaal. Ze werden *allemaal* gek van me. Ik wist dat het slecht ging, dat ik vaak met andere dingen bezig was dan met de lesstof, maar dat de docenten bij Loes kwamen klagen was nieuw. 'Wat vind je daar zelf van?' vroeg de schoolpsychologe.

'Knap,' zei ik om ervan af te zijn.

Loes schreef iets op in haar map. De map waar ze de afgelopen keren mijn leven in had opgeschreven. Tenminste, het deel dat ik kwijt wilde.

'Hoe vind je het zelf gaan op school?' Loes keek me neutraal aan. Dat kon ze als de beste, neutraal kijken. Ik wilde niets liever dan haar een keer zien ontploffen of in huilen uitbarsten, maar dat was me tot nog toe niet gelukt.

'Ik vind dat ik een goede leerling ben,' zei ik. Dat was niet waar. Ik wilde altijd al weg voordat ik zat. Ik had het idee dat school mij op de grond hield, terwijl ik eigenlijk kon vliegen.

'Vind je dat echt?' vroeg Loes.

'Ik ben het niet altijd eens met de docenten,' voegde ik eraan toe.

'Dat klopt.' Loes keek in de map. 'Zo noemde je meneer Heerman van maatschappijleer vanochtend een...'. Ze liet een kleine stilte vallen. '*Gore tyfuslijer.*'

Ik glimlachte.

'Is dat om te lachen?'

Ik keek naar Loes' nette bloesje en krullende, korte kapsel.

'Als jij het zegt wel.'

Ik had het nooit moeten zeggen, mijn mentor was niet iemand met wie je ruzie wilde. Heerman had er tenslotte voor gezorgd dat ik bij de schoolpsychologe moest komen. Omdat het zogenaamd niet goed met me ging.

'Hoe kom je aan dat soort taalgebruik?'

Ik dacht aan mijn oudste broer. Dex schold zowat in elke zin die hij uitsprak. Als ik langs de lijn van het voetbalveld stond om hem aan te moedigen werden er nog wel ergere dingen geroepen.

'Zelf bedacht.'

'Ik vind het geen normaal gedrag,' zei Loes. 'Zulke dingen zeg je niet.'

Ik trok mijn lange mouwen iets verder naar beneden. 'Ik zal mijn leven beteren.'

Loes klapte de map dicht en reed haar bureaustoel naar achteren. Uit haar bureaulade pakte ze een klein wit visitekaartje en stak het me toe. 'Hier.'

'Wat is dit?' Ik keek op het kaartje. *Jeugdhulp*, stond er met sierlijke letters, alsof dat het mooier maakte.

'Ik kan je doorverwijzen,' zei Loes.

Een schoolpsycholoog vond ik al vreselijk, maar jeugdhulp? Dat klonk alsof ik gek was geworden.

'Dus je wilt van me af?' vroeg ik.

Loes keek op. 'Denk je dat?'

'Dat is toch duidelijk?'

Loes legde de map naast de tissues en ze zette haar bril af. Dat had ze nog nooit gedaan en het verbaasde me hoe jong ze er plotseling uitzag. Ze was niet lelijk.

'Lauren...' zei Loes langzaam. 'Luister goed. Ik ben je niet zat. Ik vraag me alleen af hoe ik je nog verder kan helpen.'

'Dat is nergens voor nodig,' zei ik. 'Het gaat prima met me.'

'Is dat zo?' Loes keek naar mijn t-shirt. 'Nog altijd lange mouwen?'

Ik voelde een spiertje bij mijn oog trillen en trok automatisch mijn mouwen weer over mijn handen. Ze kon het niet weten, dat kon gewoon niet. Dit was niet de reden dat ik hier zat. Ik zat hier omdat ik niet goed meedeed in de lessen. Toch?

'Ik heb het snel koud.' Ik stond op. 'Mag ik even plassen?'

Loes noteerde iets in mijn map. 'Dat is goed, we nemen een kleine pauze.'

Ik spuugde in de wastafel en bekeek mezelf in de spiegel. Niemand wist het. Mijn ouders niet, mijn broers niet, mijn klasgenoten niet.

Ik klemde mijn handen om de rand van de wasbak. Waarom zweette ik zo? Het was nergens voor nodig. Loes blufte. Ik moest me niet laten opfokken. De regels waren simpel: mond dicht, en dichthouden. Ik wist hoe Loes kon zijn. Ze was net een visser. Wachten tot ze beethad, was haar dagelijkse routine.

Nu dreigde ze zelfs met jeugdhulp, omdat ze dacht dat het mij aan het praten kon krijgen. Het was laag.

Ze wist dat ik er alles voor overhad om mijn ouders erbuiten te houden. Het was tenslotte de voorwaarde geweest om met Loes te gaan praten: mijn ouders mochten van niets weten.

Maar als ik doorgestuurd werd naar jeugdhulp, vielen de rekeningen straks vanzelf op de mat.

Ik liet koud water over mijn polsen stromen. Op dit soort momenten broeide de drang onder mijn huid. Ik wist dat één snee de spanning al uit mijn lijf zou halen, maar dit was niet het goede moment. Loes had een spoor geroken en ik moest ervoor zorgen dat ze het kwijtraakte.

LESMATERIAAL BIJ IK ZIE JE TUSSEN DE WOLKEN VAN MAREN STOFFELS)))

OPDRACHT 1

Lees het fragment uit *Ik zie je tussen de wolken* van Maren Stoffels.

Je schrijft zelf een tekst.

- Zoek een gedicht, een songtekst, een krantenartikel en een interview dat/die jij vindt passen bij dit fragment.
- Onderstreep in elke tekst minimaal vijf woorden die jou aanspreken.
- Schrijf deze woorden op. Kijk wat ze met elkaar te maken hebben. Je kunt ze eventueel sorteren.
- Maak met deze woorden een nieuwe tekst die jij vindt passen bij dit boek. Je mag zelf kiezen of dit een gedicht, een brief of een kort verhaal wordt.
- Lees je eigen tekst.
- Wissel je tekst met die van een klasgenoot.
- Lees de zelfgemaakte tekst van je klasgenoot.
- Schrijf drie vragen onder de tekst van je klasgenoot die gaan over de inhoud.
- Geef elkaar de eigen tekst weer terug.
- Lees de vragen die je klasgenoot gesteld heeft en beantwoord deze.
- Pas zo nodig je eigen tekst aan.

OPDRACHT 2

Er zijn vier grote zaken waar Lauren mee te maken krijgt.

- Schrijf deze vier zaken op.
- Kies er één uit.
- Maak bij deze zaak een fotocollage of een stripverhaal van acht foto's/stripkaders. Je mag zelf tekenen, foto's maken en/of afbeeldingen verzamelen van internet. Het geheel vormt een lopend verhaal.
- Beperk je echt tot dat ene probleem in het verhaal.
- Haal je informatie uit het boek.

OPDRACHT 3

Je maakt een tegeltjeswijsheid voor de hoofdpersoon. Voorbeelden van tegeltjeswijsheden vind je door online te zoeken op tegeltjeswijsheid.

- Wie is volgens jou de hoofdpersoon? Leg uit.
- Wat is de levensles van de hoofdpersoon? Wat leert de hoofdpersoon?
- Snapt de hoofdpersoon deze les meteen?
- Welke gevoelens heeft de hoofdpersoon tijdens het leren en ervaren van deze les? Geef hier voorbeelden van.
- Maak een tegeltje met een levensles of -spreuk dat de hoofdpersoon boven het bed zou kunnen hangen.
- Besteed ook aandacht aan het sierrandje van de tegel. Kijk voor inspiratie nog even bij de voorbeelden die je gevonden hebt.

Je maakt nog een tegeltjeswijsheid, maar nu voor het personage dat jou het meest aanspreekt. Kies voor een ander personage dan de hoofdpersoon.

- Welk personage raakt jou het meest?
- Door welke eigenschap of door welke actie raakt dit personage jou?
- Welke levensles of -spreuk past bij dit personage?
- Maak een tegeltje met een levensles of -spreuk dat dit personage boven het bed zou kunnen hangen. Denk ook aan de sierrand.